

Arrest

nr. 147 223 van 5 juni 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 26 mei 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 mei 2015.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 juni 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 juni 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat F. HASOYAN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, M.(...) H.(...), verklaarde de Armeense nationaliteit te bezitten en van Armeense origine te zijn. U werd op 27/08/1997 geboren te Mitichi (Moskou) en leefde tot uw vertrek naar België in Rusland. In 2008 vertrok u samen met uw moeder en uw zus naar België waar uw moeder op 04/09/2008 een asielaanvraag indiende. Zij stelde er dat uw vader en 6 anderen uit jullie kerkgemeenschap door satanisten werden ontvoerd en dat haar schoonmoeder door diezelfde satanisten werd gedood. Voor uw moeder werd echter een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen gezien op basis van haar nationaliteit de vrees ten opzichte van Armenië diende te worden onderzocht en zij geen elementen aanbracht die een gegronde vervolgingsvrees ten opzichte van Armenië indiceerden. Bovendien kon zij überhaupt niet aannemelijk

maken dat uw vader effectief was ontvoerd en overtuigden haar verklaringen over jullie lange verblijfsperiode in Rusland evenmin. Zo bleken alle door haar neergelegde documenten in Armenië te zijn uitgegeven (waaronder ook uw geboorteakte), legde zij geen enkel bewijsstuk neer dat ook maar indiceert dat uw vader werd ontvoerd of dat uw grootmoeder werd vermoord en getroostte zij zich onaannemelijk weinig inspanningen om de ontvoering van uw vader aan te klagen. Deze beslissing werd door de Raad bevestigd. Op 08/04/2015 diende u een asielaanvraag in. U gaf er aan dat uw vader zelfmoord had gepleegd nadat hij ontvoerd was geweest in Rusland. Daarnaast vreesde u in het leger van Armenië te worden ingelijfd om vervolgens naar Nagorno-Karabach te worden gestuurd. U gaf aan omwille van uw religie geen mensen te willen doden, maar stelde ook een vrees te hebben om zelf gedood te worden. Om uw asielaanvraag te ondersteunen legde u volgende documenten neer: enkele internetartikels en een USB stick met 3 videofragmenten.

B. Motivering

Vooreerst dient te worden gesteld dat op basis van uw staatsburgerschap uw vrees ten aanzien van Armenië dient te worden onderzocht. Uit uw verklaringen (en deze van uw moeder) blijkt immers dat u (enkel) over de Armeense nationaliteit beschikt. Dit wordt verder bevestigd in de regularisatieaanvraag die uw moeder voor haar, uw zus en u indiende waarbij ook werd aangegeven dat jullie over de Armeense nationaliteit beschikken (dvz verklaringen, CGVS p.2, regularisatieaanvraag). Bovendien blijkt uit uw geboorteakte dat u in Vanadzor (Armenië) geboren bent in tegenstelling tot uw verklaring dat u in Rusland bent geboren. Uw vrees om naar het Armeense leger te worden gestuurd is een verdere bevestiging van uw Armeense nationaliteit daar enkel Armeense onderdanen hun dienstplicht dienen uit te voeren. Bijgevolg dient enkel uw vrees ten aanzien van Armenië te worden onderzocht.

Wat betreft uw vrees dat u na terugkeer in Armenië verplicht zult zijn om uw legerdienst te vervullen, waarbij u mogelijk naar de conflictzone in Nagorno-Karabach zult worden gestuurd, dient te worden gesteld dat het een land toekomt de militaire dienstplicht, de organisatie van een militaire reserve en een eventuele mobilisatie van deze reserve vrij te regelen; en dat vervolging of bestraffing van het ontduiken van de dienstplicht, het ontduiken van een mobilisatie van reservisten of desertie, in het kader van regelgeving waaraan alle onderdanen zijn onderworpen, in principe niet aanzien kan worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. De regelgeving inzake militaire dienstplicht, het aanhouden van een militaire reserve en de mobilisatie is er voorts op gericht over voldoende strijdkrachten te beschikken in geval de nationale veiligheid bedreigd wordt. Dit impliceert dat bepaalde categorieën van onderdanen van een land bij een militair conflict zo nodig de wapens opnemen en strijd leveren om de nationale veiligheid te waarborgen. Het loutere feit verplicht te worden legitiem strijd te voeren kan evenmin beschouwd worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Internationale bescherming kan bijvoorbeeld wel aan de orde zijn indien er sprake zou zijn van diepgewortelde gewetensproblemen aangaande een mogelijke inzet als dienstplichtige en/of gebruik van geweld en indien er geen redelijk alternatief voor de dienstplicht bestaat. In uw geval is dit echter niet van toepassing.

U gaf aan dat het een verplichte legerdienst was vanaf de leeftijd van 18 jaar en dat er geen wettelijke mogelijkheden zijn om vrijstelling of uitstel voor de dienstplicht te krijgen. Voorts stelde u dat een alternatieve dienstplicht in Armenië onbestaande is. Gevraagd of u enige inspanningen hebt geleverd hierover informatie te bekomen, stelde u dit niet te hebben gedaan (CGVS p.6, 12-13). Echter blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, dat er meerdere categorieën personen van de legerdienst worden vrijgesteld of minstens uitstel krijgen. Bovendien bestaat er in Armenië de mogelijkheid om een alternatieve dienstplicht wegens gewetensbezwaardheid uit te oefenen (zie landeninformatie). Bijgevolg blijkt hieruit dat het uitoefenen van de legerdienst waarbij men naar het conflictgebied kan worden gezonden niet zo onoverkomelijk is zoals u laat uitschijnen en er voor personen met een gewetensbezwaardheid alternatieven bestaan.

Naast het feit dat er in Armenië een alternatieve dienstplicht voor gewetensbezwaardheid bestaat kon u evenmin overtuigen dat u überhaupt een diepgeworteld moreel bezwaar hebt om uw legerdienst uit te oefenen. Zo dient te worden gesteld dat redelijkerwijs kan verwacht worden van iemand die diepgewortelde morele of andere bezwaren heeft om zijn dienstplicht uit te oefenen hij de nodige inspanningen zou leveren of minstens interesse zou tonen in de mogelijkheden om de militaire dienstplicht te vermijden hetgeen u zoals uit bovenstaande blijkt, verzuimde te doen. De door u

verklaarde gewetensbezwaardheid of diepgewortelde afkeer voor geweld (en het leger), wat aan de basis ligt van uw onwil om uw legerdienst te doen, wordt verder ondermijnd door bepaalde verklaringen die u dienaangaande aflegde. Zo gaf u aan dat u niemand wilde doden omdat dit een zonde betreft en u dit vanuit uw religieuze overtuiging niet kan doen. U gaf hierbij ook aan dat elke zonde even groot is waardoor dit ook betrekking heeft tot andere zaken zoals het gebruik van geweld, overdaad, stelen ... U stelde hierbij ook dat het motief waarop de zonde zou zijn gebaseerd geen enkele rol speelde wat blijkt uit uw verklaring dat het doden van iemand uit zelfverdediging op zich even erg is het doden uit winstbejag (CGVS p.7-8). U stelde sinds uw bekering 3,5 jaar geleden dan ook alle slechte invloeden, zoals slechte vrienden die naar uw mening meestal een weerspiegeling van jezelf zijn, te bannen (CGVS p.9, 5). Voor iemand met dergelijk rigide moreel kader die op basis van zijn religieuze overtuiging geen enkele gradatie maakt in zondes noch enige verschoningsgronden (zoals het motief) voor de zonde aanvaardt en zich ontdaan heeft van alle negatieve invloeden, komt het dan ook zeer bevreemdend over dat er in januari 2015 een PV voor u werd opgemaakt omdat u, weliswaar als passagier, naar uw verklaringen met een vriend aan het joyrijden was. Jullie stopten pas nadat de politie de achtervolging had ingezet (zie pv die aan het administratieve dossier werd toegevoegd). Gezien joyrijden inhoudt dat men gebruik maakt van andermans voertuig, wat veelal gepaard gaat met een onverantwoord en gevaarlijk rijgedrag (zie landeninformatie), hetgeen logischerwijs wettelijk strafbaar is, kan dergelijke betrokkenheid van uwentwege dan ook moeilijk in overeenstemming worden gebracht met het strikte morele kader dat u zichzelf poogt aan te meten en het feit dat u hierdoor alle 'slechte' invloeden zou hebben geband. Tekenend hierbij is dat u meermaals gevraagd werd of u spijt had van bepaalde handelingen die u de laatste jaren heeft gedaan of bepaalde zaken anders had willen aanpakken u geen enkele melding maakte van uw betrokkenheid bij het joyrijden wat overigens tot de arrestatie van uw vriend heeft geleid. U beperkte u daarentegen tot 'zondige' gedachten over vrouwen en het feit dat u door middel van een (kleine) duw iemand had beschermd (CGVS p.9-10). Voor iemand die stelt alle negatieve invloeden te hebben geband en zichzelf een zeer rigide moreel kader aanmeet, komt het dan ook zeer bevreemdend over dat dergelijk (zwaarwichtig) incident ogenschijnlijk weinig impact heeft gehad. Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u recent het videospel GTA (Grand Theft Auto) 5 speelde, wat een (uiterst) gewelddadig videospel betreft waarin de verhaallijn vooral gebaseerd is op geweld en misdaad en waarbij men vrijelijk mensen kan overhoop rijden, vermoorden en aanvallen (zie landeninformatie). Het feit dat u een dergelijke gewelddadige videogame speelt, relativeert dan ook uw bewering dat u een diepgewortelde afkeer van geweld zou hebben. Uw bewering dat u stopte met het spelen van deze videogame nadat u in het spel iemand overhoop had gereden en het dit spel sinds uw 'bekering' niet meer had gespeeld, kan dit niet verschonen omdat u redelijkerwijs op de hoogte moet zijn geweest van het gewelddadige karakter van het videospel daar u ook de vorige versie(s) van dit spel hebt gespeeld (CGVS p.5). Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u zich op geen enkele wijze actief hebt ingezet voor een anti-oorlogs of vredesorganisatie of dat u zelfs maar kennis had van enige organisatie die hiervoor opkomt. Dit lijkt nogal vreemd voor iemand die beweert een diepgewortelde algemene afkeer voor oorlog en geweld te hebben (CGVS p.10). Dergelijke gedragingen (of het gebrek eraan) en verklaringen getuigen dan ook niet van het strikte morele kader dat u zichzelf vanuit religieuze overwegingen aanmeet en wijzen niet op een gewetensbezwaardheid of een diepgewortelde afkeer voor geweld. Dit blijkt verder uit het feit dat u tijdens uw relaas meerdere malen aangaf dat uw voornaamste bezorgdheid inzake uw legerdienst de vrees was om te worden gedood (CGVS p.6, 12). Het feit dat u in de vragenlijst opgesteld door de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding maakte van enige gewetensbezwaardheid of religieuze overweging met betrekking tot de dienstplicht, maar enkel een vrees om gedood te worden aangaf als reden om uw legerdienst niet te willen vervullen, is een verdere bevestiging van het weinig diepgeworteld karakter van uw afkeer voor geweld en oorlog (DVZ vragenlijst 3.5). Indien gewetensbezwaardheid een effectief een belangrijke reden voor u zou zijn om niet naar het leger te gaan, kan redelijkerwijze worden verwacht dat u dit reeds spontaan zou hebben aangegeven tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, quod non.

Verder moet worden opgemerkt dat de loutere vrees om gedood of verwond te geraken tijdens het vervullen van uw legerdienst een motief is dat is ingegeven vanuit een louter persoonlijke belang en daardoor niet als geldige reden kan worden beschouwd om te verzaken aan een (eventuele) oproeping als dienstplichtige en zodoende geen aanleiding kan geven tot internationale bescherming om redenen zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Het ligt in de bevoegdheid van een staat om zijn troepen in te zetten in bij een mogelijke bedreiging en hiertoe de nodige manschappen te voorzien. De eventualiteit dat er slachtoffers vallen onder de ingezette troepen is eigen aan een gewapend conflict en maakt dan ook geen vervolging uit in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Betreffende uw vrees om naar de gevangenis te worden gestuurd dient ten slotte te worden opgemerkt dat u nooit een convocatie hebt ontvangen waardoor kan worden aangenomen dat u formeel niet als dienstweigeraar/ deserteur kan worden gezien, te meer de dienstplichtige leeftijd tot 27 jaar reikt en u momenteel 19 jaar oud bent. Uit de bijgevoegde informatie blijkt immers dat er met betrekking tot de dienstplicht bepaalde procedures (zoals het versturen van oproepingen) voorzien zijn. Gezien u als minderjarige het land hebt verlaten, er nooit een convocatie voor u werd verstuurd (CGVS p.6) en de dienstplichtige leeftijd tot 27 jaar loopt, kan niet worden aangenomen dat u bij terugkeer als dienstweigeraar/deserteur zal worden gezien en bijgevolg evenmin dat u hierdoor een gevangenisstraf staat te wachten.

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er bij u geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De artikels en 2 van de 3 fragmenten op uw USB stick tonen aan dat Armeense soldaten sterven in het conflict rond Nagorno- Karabach en dat deserteurs gestraft worden. Dergelijke informatie wordt nergens in deze beslissing in twijfel wordt getrokken (CGVS p.4, 13). Het derde fragment op de USB stick toont enkel aan dat uw vader is gestorven wat niets met uw asielmotieven heeft te zien (CGVS p.4, 13). De neergelegde brief van de Heer Pelgrims indiceert dat u de kerkdiensten bezoekt en een dienstbaar iemand bent. Echter is het louter bezoeken van kerkdiensten niet afdoende om een gewetensbezwaardheid of diepgewortelde afkeer voor geweld aan te tonen daar vele christelijke (en andere) personen niettemin hun legerdienst uitoefenen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich voordoet als een enig middel voert verzoeker de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht *juncto* de motiveringsplicht *juncto* artikel 1 van het Verdrag van Genève, van de motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen van 29 juli 1991 en van de beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder de zorgvuldigheidsplicht, het evenredigheids- en redelijkheidsbeginsel.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutive kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*,

Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is de Raad van oordeel dat verzoeker geen vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk maakt.

De Raad wijst er in eerste instantie op dat, zoals ook in de bestreden beslissing terecht wordt vastgesteld, het een land toekomt de militaire dienstplicht vrij te regelen en dat vervolging of bestraffing van het ontduiken van de dienstplicht, in het kader van regelgeving waaraan alle onderdanen zijn onderworpen, in principe niet aanzien kan worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Het is immers een wettelijk prerogatief van de Armeense overheid om de militaire dienstplicht van zijn ingezetenen vrij te regelen en een vervolging of een bestraffing omwille van een weigering deze dienstplicht te vervullen, wordt in principe niet aanzien als vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Internationale bescherming omwille van weigering tot het vervullen van dienstplicht kan slechts toegekend worden omwille van een ernstige discriminatoire behandeling, een gegronde vrees voor het ingezet worden in een door de internationale gemeenschap veroordeelde militaire actie, of onoverkomelijke gewetensbezwaren aangaande een mogelijke inzet als dienstplichtige en/of gebruik van geweld en indien er geen redelijk alternatief voor de dienstplicht bestaat.

In casu is er volgens de Raad echter geen sprake van dergelijke elementen.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker geenszins kan overtuigen dat hij een diepgeworteld moreel bezwaar heeft om zijn legerdienst uit te oefenen. Op de Dienst Vreemdelingenzaken maakte verzoeker immers geen melding van enige gewetensbezwaardheid of religieuze overweging met betrekking tot de dienstplicht, maar gaf hij enkel een vrees om gedood te worden als reden aan om zijn legerdienst niet te willen vervullen. Indien gewetensbezwaardheid daadwerkelijk een belangrijke reden voor verzoeker zou zijn om zijn dienstplicht niet te vervullen, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij dit reeds spontaan zou hebben aangegeven tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, *quod non*. Dit blijkt bovendien uit zijn verdere verklaringen. Verzoeker gaf tijdens zijn relaas meerdere malen aan dat zijn voornaamste bezorgdheid inzake zijn legerdienst de vrees was om te worden gedood (stuk 3, gehoorververslag, p. 6, 12).

Bovendien blijkt uit informatie aanwezig in het administratieve dossier, dat er meerdere categorieën personen van de legerdienst worden vrijgesteld of minstens uitstel krijgen. Bovendien bestaat er in Armenië de mogelijkheid om een alternatieve dienstplicht wegens gewetensbezwaardheid uit te oefenen. Hieruit blijkt dat het uitoefenen van de legerdienst waarbij men naar het conflictgebied kan worden gezonden niet zo onoverkomelijk is zoals verzoeker beweert en er voor personen met een gewetensbezwaardheid alternatieven bestaan. Verzoeker gaf aldus verkeerdelijk aan dat het een verplichte legerdienst was vanaf de leeftijd van 18 jaar, dat er geen wettelijke mogelijkheden zijn om vrijstelling of uitstel voor de dienstplicht te krijgen en dat een alternatieve dienstplicht in Armenië onbestaande is. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij niet in aanmerking zou komen voor een alternatieve dienstplicht.

Verder moet worden opgemerkt dat de loutere vrees om gedood of verwond te geraken tijdens het vervullen van de legerdienst een motief is dat is ingegeven vanuit een louter persoonlijk belang en daardoor niet als geldige reden kan worden beschouwd om te verzaken aan een (eventuele) oproeping als dienstplichtige en zodoende geen aanleiding kan geven tot internationale bescherming om redenen zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Het ligt in de bevoegdheid van een staat om zijn troepen in te zetten bij een mogelijke bedreiging en hiertoe de nodige manschappen te voorzien. De eventualiteit dat er slachtoffers vallen onder de ingezette troepen is eigen aan een gewapend conflict en maakt dan ook geen vervolging uit in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch

een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Betreffende verzoekers vrees om naar de gevangenis te worden gestuurd dient ten slotte te worden opgemerkt dat verzoeker als minderjarige het land heeft verlaten, er nooit een convocatie voor hem werd verstuurd (stuk 3, gehoorverslag, p. 6) en de dienstplichtige leeftijd tot 27 jaar loopt, waardoor niet kan worden aangenomen dat verzoeker bij terugkeer *ipso facto* als dienstweigeraar/deserteur zal worden gezien en bijgevolg evenmin dat verzoeker hierdoor een gevangenisstraf staat te wachten. Verzoeker bevestigt in onderhavig verzoekschrift dat het uitgesloten is dat hij een formele convocatie zou hebben ontvangen om zich strafrechtelijk te verantwoorden voor desertie, aangezien hij geen formele inschrijving aldaar bezit en daar nooit heeft gewoond. Hierdoor kan dan ook niet worden aangenomen dat verzoeker bij een terugkeer onmiddellijk als dienstweigeraar/deserteur zal worden aanzien en in de gevangenis zal belanden. Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt bovendien dat er met betrekking tot de dienstplicht bepaalde procedures voorzien zijn die moeten worden doorlopen.

De door verzoeker voorgelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kon met recht het volgende vaststellen:

“De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De artikels en 2 van de 3 fragmenten op uw USB stick tonen aan dat Armeense soldaten sterven in het conflict rond Nagorno-Karabach en dat deserteurs gestraft worden. Dergelijke informatie wordt nergens in deze beslissing in twijfel wordt getrokken (CGVS p.4, 13). Het derde fragment op de USB stick toont enkel aan dat uw vader is gestorven wat niets met uw asielmotieven heeft te zien (CGVS p.4, 13). De neergelegde brief van de Heer Pelgrims indiceert dat u de kerkdiensten bezoekt en een dienstbaar iemand bent. Echter is het louter bezoeken van kerkdiensten niet afdoende om een gewetensbezwaardheid of diepgewortelde afkeer voor geweld aan te tonen daar vele christelijke (en andere) personen niettemin hun legerdienst uitoefenen.” Het argument dat de door hem neergelegde stukken zijn asielaansluitend aannemelijk maken volstaat gelet op wat voorafgaat dan ook niet.

Verzoeker maakt gelet op bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.5. In het kader van de devolutive kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoot.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juni tweeduizend vijftien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

C. DIGNEF